

vistnok heller ikke Meningen, at det skal være Gjenstand for Fællesloven, og jeg troer, at man baade her og andre Steder vil erfare, hvor vanskeligt det er at finde det Udtryk, hvorved alle de Gjenstande, der skulle betragtes som Fællesanliggender, blive nøagtig angivne og begrundede.

Hvad Domainerne angaaer, saa er det vistnok i Overensstemmelse med Regjeringens Synsmaade, ligesom det ogsaa har viist sig i den foreliggende Finantslov og Statsbudget, at Domainerne skulle være fælles; men at Domainernes Overstud eengang for alle skal fastsættes som en aarlig Ydelse for hver Statsdeel, vil vistnok have sine meget store Vanskeligheder. Dersom man vil lægge til Grund, hvad disse Domainer hidtil have givet, vilde det vistnok være vanskeligt nøie at beregne det saaledes, at man kan bedømme, hvorvidt Overstudet har været saa stort, som det burde være, eller om det maaskee har været større, end det burde være, f. Ex. ved en forceret Hugst i Skovene, og det vil ikke med Sikkerhed kunne angives, at det, fordi det har været saa og saaledes i visse Aar, derfor ogsaa vil være saaledes i Fremtiden. Den Tilstand, som i nogle Aar har været i Hertugdømmerne, vil ogsaa vanskeliggjøre en Beregning over, hvad Domainernes Indtægt vil være, og jeg kan snarere tænke mig, at der i Tidens Løb kan træffes en Overenskomst mellem de forskjellige Statsdele, der maatte gennemføres ved en Beslutning, vedtaget af Fællesforsamlingen og sanctioneret af Kongen, om hvad enhver Statsdeel skal svare; naar det var gennemført, saa kunde det have sin store Nytte; men jeg troer, at det Høieste man kan sige, det er, at Overstudet eengang for alle kunde fastsættes, men at bestemme, at det skal fastsættes, vil vistnok være vanskeligt. Vanskeligheden ligger fornemmelig deri, at det skal ske ved Overenskomster mellem de forskjellige Statsdele, der maaskee blive mulige i Fremtiden, naar man gjensidigen har lært de indbyrdes Forhold at kende, og naar den uventlige Stemning, som har hersket i en Række af Aar, har lagt sig, men i Dieblirket troer jeg ikke, det er ønskeligt.

Naar det hedder, at Fastsættelsen, men ikke

Baaligningen af de til de fælles Anliggender fornødne Pengemidler skulle være Fællesanliggender, eller være undtagne fra de særlige Anliggender, saa er vistnok den Tanke, der ligger til Grund derfor, fuldkommen rigtig, og jeg billiger, hvad den ærede Ordfører har sagt med Hensyn til visse Forslag, der ere gjorte i en anden Retning; men Udtrykkene ere dog vistnok ikke fuldkommen tilsvarende. Der er nemlig adskillige Statter, hvis Baaligning ligger i selve Fastsættelsen, hvor det ikke blot er Fastsættelsen af Pengemidler, men ogsaa Lovgivningen om en Skat, som skal være fælles, f. Ex. Tolden, og der er adskillige andre Statter, som allerede nu ere lige i Hertugdømmerne og Danmark, nemlig den saakaldte 4 pCt. og $\frac{1}{2}$ pCt. Afgiften, og i ældre Tid Kopffatten, men foruden denne sidste Skat, som nu er ophævet i Hertugdømmerne, ligesom den ogsaa forlængst er ophævet i Danmark, saa ere disse Statter, uagtet der er lige Skattelove, og Fordelingen skeer efter lige Regler, mere egnede til at gaae ind under Statsdelesnes særskilte Kasser end at gaae ind under den fælles Kasse. Hvad den Deel angaaer, som handler om Pensionerne, har det vistnok sine Vanskeligheder, hvorvidt de skulle være fælles eller ikke, og der er vistnok Udskilligt, som taler for den Tanke, der ligger til Grund for Udvalgets Fleertals Forslag; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at, foruden at der kunde være endeel at bemærke ved Udtrykkene, vilde det vistnok være meget vanskeligt at affordre de Pensioner, der tillægges Embedsmænd, som have staaet i Fællesstatens Tjeneste, fra de Pensioner, som tillægges dem, der have staaet i den særlige Stats Tjeneste, af den Grund, at Pensionens Størrelse navnlig efter vor Pensionslov er afhængig af Tjenestetiden. Pensionslove ere afhængige af Tjenestetiden, og det er meget sædvanligt, at En har været en Tidlang i Fællesstatens Tjeneste, og siden gaaer over til særlig Tjeneste; det er f. Ex. meget ofte Tilfældet, at de Mænd, som arbejde under de Collegier, der vare blevne fælles, kunne siden faae et Specialembede i en enkelt Statsdeel, og, da Pensionen bestemmes ikke blot ved hans Alder i den Embedsstilling, som han indtog paa den Tid, han afgik, men